

somt for mig, om Militærtjenesten vil faae nogen stor Nytte af en saadan Telegrafledning. Det er ganske sikkert, at, dersom den lades urørt, vil den kunne gjøre megen Nytte, men jeg har en Formodning om, at det ikke vil vare længe, før den urolige Befolkning derovre veed, at man gjennem denne Traad taler fra Frederikssted til Christianssted, og den første Bestræbelse vil da være den at skjære Traaden over. Udgiften er imidlertid ikke stor. Jeg veed ikke, hvor stor den private Korrespondance, der kunde komme ad denne Vej, hvortil den naturligvis til daglig Brug ogsaa burde benyttes, vil blive; det var jo muligt, at den kunde dække en Del af Udgifterne ved selve Driften. — Med disse Bemærkninger skal jeg, der altsaa kan slutte mig fuldstændig til Hovedtanken i Ministerens Forslag, anbefale Lovforslaget til en velvillig Modtagelse og en velvillig Forhandling.

Th. Nielsen: Det forekommer mig, at Overstyret over Loven er mindre heldig, idet denne fra først af har til Overskrift: Forslag til Lov om Hærstyrken paa Vestindien, og den har endnu, skjøndt Titlen er bleven noget forstørret, beholdt det tilbage, at den hedder: om Hærstyrken paa de dansk-vestindiske Der. Jeg kan nemlig meget godt forstaa, at Engellændene og Franskmændene holde en Hær paa de vestindiske Der. Det er ganske naturligt, at naar Englænderne komme i Krig med andre Magter, falde deres Tropper derfra, til en vis Grad i alt Fald, og der kan ogsaa være Tale om, at de kunne blive angrebne paa de paagjældende Punkter, saa at de kunne benytte deres Hær. Det er altsaa ganske vist, at England og Frankrig kunne tale om deres Hærstyrke paa deres vestindiske Der. Jeg gaar nemlig ud fra, at Begrebet Hærstyrke forudsætter Hjender; man pleier nemlig ikke at kalde det, man bruger til at opretholde den indre Orden med, en Hærstyrke, det pleier man simpelthen at kalde Politikorps. Det forekommer mig derfor, at det vilde være meget heldigere og simplere, om man kaldte det et Politikorps; thi det kan ikke tænkes, at Meningen skulde være den, at vi skulde komme til at levere noget Slag mod eventuelle Hjender paa de vestindiske Der; i saa Tilfælde tvivler jeg meget paa, at 170 Mand ville have synderlig Betydning; en engelsk Kanonbaad eller hvilken som helst anden Magts Kanonbaad, der kan være Tale om, vilde gjøre det af med dem, og jeg kan heller ikke tænke, det kan være Meningen, naar

f. Ex. den danske Stat kom i Krig med en eller anden Magt, da at hjemtælle de 170 Mand og benytte dem her i vor Krig. Altsaa fra hvilken Side jeg end ser Sagen, betragter jeg Overstyret: Hærstyrken paa de dansk-vestindiske Der for lidet heldig; jeg finder det meget heldigere, at man kalder det et Politikorps; thi det er egentlig Meningen, at der kun er Tale om, at den indre Orden skal opretholdes, og jeg tror, at naar vi sit denne Titel, vilde hele Sagen simplificeres meget mere, end naar vi beholde dette Begreb: dansk-vestindisk Hærstyrke. Det er nu mine Indvendinger med Hensyn til Titlen. Jeg kommer saa til Lovforslaget. Jeg skal ikke som den sidste ærede Taler komme ind paa de militære Enkeltheder; det forekommer mig, at det først er at undersøge, om man overhovedet vil være med til at give en saadan Hærstyrke til Vestindien paa vor Bekostning, og om man vil gaa ind paa saadanne Forandringer i Kolonialloven. Naar man vil det, kommer bagefter Undersøgelsen af de enkelte Paragrafer. Det første, der frembyder sig for min Tankegang, er altsaa at undersøge, hvorvidt man skal være med til at give Bekostningerne ved en saadan Hærstyrke, hvilken jeg, som jeg har antydet, helst vilde have kaldt et Politikorps. Jeg kan ikke negte, at naar man tænker paa, hvilken Banfærlighed det forvoldte at komme overens med Hensyn til Island, at man var meget betænkelig ved herfra og først efter gjentagende Forhandlinger naaede til at give den Sum af 100,000 Kr., af hvilke de 40,000 Kr. endda skulde falde bort — det var først efter langsomme, majsomme og trættende Forhandlinger, at et saadant Bidrag blev vedtaget — saa er der saameget mere Grund til at være betænkelig ved nu at gaa ind paa ganske let for en aldeles uoverskuelig Fremtid — i alt Fald indtil en ny Lov forandrer det — at give ca. 400,000 Kr. derover til, thi det vil det jo blive, naar et Orlogsflib skal være derovre, det høite vi af den sidste ærede Taler, som jo, hvilket var ganske naturligt, helst vilde beholde baade den fulde Styrke og tillige have stationeret et Orlogsflib derovre. I saa Tilfælde bliver det over 400,000 Kr. aarligt og desforuden en samlet Udgift eengang for alle af 60,000 Kr. Naar man skal gaa til en Udgift af 400,000 Kr. til en saa fjernliggende Koloni, og man sammenligner dette med de Betæneligheder, man havde angaaende Islænderne, et Folk, der er saa nær beslægtet med os og i aandelig Henseende har ydet og